

عنوان مقاله:

طراحی ایستگاه های حمل و نقل ریلی شهر تهران مبتنی بر معماری حواس* (مطالعه موردی: ایستگاه های مترو تجریش، میدان ولیعصر، فرودگاه مهرآباد)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات محیطی هفت حصار، دوره 8، شماره 32 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ساناز حق شناس - -

مهناز محمودی زرنندی - -

نسیم خانلو - -

خلاصه مقاله:

این مقاله نوشتاری پیرامون بررسی رابطه میان مولفه های خلق مکان در فضاهای ایستگاهی حمل و نقل ریلی با غنای حسی به عنوان مهم ترین مولفه معماری حواس است. روش تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی، در بستر پیمایشی و با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و اخذ نظر صاحب نظران به وسیله پرسشنامه و مصاحبه بوده است که با توجه به آزمون فریدمن، خوانایی و جهت یابی- مسیریابی به عنوان اولویت نخست مولفه های خلق مکان در فضاهای ایستگاهی ریلی انتخاب گردید. سپس به منظور تحقق خوانایی و تسهیل مسیریابی و جهت یابی در این فضاها تاثیر غنای حسی بر مولفه های مذکور سنجیده شد. در این راستا، ایستگاه های مترو تجریش، فرودگاه مهرآباد و میدان ولیعصر به عنوان نمونه انتخاب و با استفاده از پرسشنامه مصور و مصاحبه با کاربران تحت شرایط خاص حسی داده های اولیه کامل شد. در مرحله تحلیل داده ها از تحلیل ساختار واریانس یا مدل سازی معادلات ساختاری (SEM)، استفاده شده است. سپس، فرضیات پژوهش یعنی رابطه میان غنای حسی با افزایش خوانایی و تسهیل مسیریابی- جهت یابی براساس ضرایب معناداری بررسی قرار گرفت. نتایج نشان دهنده وجود رابطه قوی میان عوامل فوق الذکر است.

کلمات کلیدی:

,Railway transport station spaces, legibility, sensory richness, sensory architecture, routing-orientation
فضاهای ایستگاهی حمل و نقل ریلی، خوانایی، غنای حسی، معماری حواس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1232693>

